

R.K. Parochie H. Norbertus

NORBERTUS BODE

Jaargang 6, nummer 3, oktober 2019

Nabloei

Het is een hele kunst een tuin zo aan te leggen en te onderhouden dat er elk seizoen wel iets bloeit. Wie op tijd de snoeischaar hanteert, vergroot de kans dat zijn planten voor de tweede keer bloemen voortbrengen. Door 'te snoeien om te groeien' kan er iets nieuws ontstaan. Het oude opruimen geeft energie en zorgt voor nieuw leven.

Die dynamiek ervaren we ook in ons leven. Als iemand uit onze vertrouwde omgeving wegvalt, kan dat ons bestaan danig beïnvloeden. Door veranderingen als deze staan we anders in het leven. Het dan aandurven andere wegen te bewandelen, is een hele kunst maar het brengt wel hoop en levert energie op: nieuwe mensen ontmoeten, nieuw werk vinden, een vrijwilligerstaak opnemen, onbekende landen bezoeken...

Zo is het ook in de kerk: andere wegen bewandelen brengt dynamiek in het geloofsleven. In het boek *Openbaring* zegt God: 'Zie, Ik maak alles nieuw' (*Openb.* 21, 5). De christelijke hoop steunt op het geloof dat God altijd iets nieuws schept. Op vaak verrassende wijze nodigt Hij de mens en de kerk uit andere wegen te gaan. En met de komst van Jezus op aarde heeft God werkelijk een nieuw begin gemaakt: een nieuw verbond door de H. Eucharistie. Met de hulp van Gods genade mogen wij meewerken aan het Koninkrijk van God, dat midden onder ons groeit in de harten van de mensen. We hebben elkaar nodig in dit leven. Het is onze roeping elkaar nabij te zijn en te vertellen over het nieuwe leven in God, dat zo veel vreugde brengt.

Als pelgrims zijn we samen onderweg naar het nieuwe Jeruzalem, de stad van God. Door elkaar te helpen en voor elkaar te bidden werken we mee aan zijn Koninkrijk. Als wij ons hart openen voor God en voor onze medemensens mogen wij als christenen ontdekken dat elke verandering toch steeds groei en bloei oplevert.

Pastoor Marc Massaer

Ineke en Jan Cloosterman

In de Norbertusparochie doen velen na hun pensionering vrijwilligerswerk, sommigen in het verlengde van hun vroegere werk, anderen verkennen nieuwe wegen. Zulke actieve vrijwilligers zijn Ineke en Jan Cloosterman. Ze zijn beiden van agrarische afkomst.

Jan

Jan studeerde aan de Hogere Landbouwschool en werkte vervolgens bij de NCB Tilburg. Samen met Ineke zocht hij naar een huis in de buurt. Het werd Hilvarenbeek. In de avonduren ging Jan o.a. belastingrecht studeren en zo belandde hij als researcher op het Ministerie van Landbouw, waar hij tot zijn pensioen werkte. Gedurende zijn werkzaamheden ervoer hij hoe gigantisch de landbouw in Brabant groeide, waardoor de boeren aan steeds meer regels gebonden werden.

Ineke

Ineke, jongste uit een groot gezin, bezocht de mms. Een vervolgopleiding zat er niet in, haar hulp was thuis nodig. Daarnaast werkte ze als typiste bij de plaatselijke notaris; in Hilvarenbeek werd dat notaris Murray. Na de geboorte van haar kinderen meldde ze zich als vrijwilliger bij de Clossenborch. >>

Zorgen voor en luisteren naar ouderen is Ineke eigen. Omdat professioneel werk in de ouderenzorg verdere studie vereiste, volgde ze aan de Katholieke Leergangen de studie Sociale Dienstverlening. Daarop kreeg ze een baan bij het Gecoördineerd Ouderenwerk. Vervolgens werkte ze tot aan haar pensioen als activiteitenbegeleider.

Pensionering

Jarenlang was Jan als penningmeester en speler actief in het zaalvoetbal, totdat knieblessures hem dwongen te stoppen. Bij de Torenstichting is hij penningmeester en gids. Hij vindt het dankbaar werk, belangstellenden in dit prachtige bouwwerk rondleiden. Daarnaast is hij een van de velen die de NorbertusBode rondbrengen. Wie een beroep op Jan doet, zal niet makkelijk 'nee' krijgen, zeker niet nu hij meer tijd heeft na de dood van zijn gehandicapte broer, voor wie hij mantelzorger en wettelijk vertegenwoordiger was. Het betekent veel voor hem dat hij zijn broer zo lang heeft kunnen bijstaan. In de tijd die hij nu overheeft, doet hij het zwaardere werk in de tuin, hij past op de kleinkinderen en verricht hand- en spandiensten bij de kinderen. Na haar pensionering werd Ineke vrijwilliger voor de Huiskamer in Elckerlyc, de Bikse Kamer, bestuurslid/vrijwilliger bij de KBO en voor de Zomerschool. De resterende tijd gaat naar kleinkinderen, tuinieren en schilderen. Jan en Ineke zijn opgevoed met het gevoel dat ze niet alleen op de wereld zijn. Anderen kunnen op hen bouwen.

Het geloof en de kerk

Beiden zijn regelmatig te vinden in de kerk. Ze hebben het geloof van thuis meegekregen, maar dit geloof was niet vanzelfsprekend. Er werden kritische vragen gesteld. Toen de broer van Ineke plotseling overleed en de pastoor zei: "Het is de wil van God. Troost u met de gedachte dat hij gelukkig is in de hemel", vroeg haar moeder: "Is dat de wil van God?" Ook bij kerkelijke regels was haar moeder kritisch: "Wat is de zin van de 'kerkgang' na de geboorte van een kind?" Kerkelijke regels en rituelen blijken tijdgebonden.

Jan en Ineke zijn hun geloof trouw gebleven. Ineke zong in haar jeugd in Nederlandstalige jeugdmissen, Latijn werd als lastig en afstandelijk ervaren. Toen in de Petruskerk het Latijn plaatsmaakte voor het Nederlands en Luciani de zang mee mocht verzorgen, ontstond de band met de Beekse parochie. Ineke zingt als sopraan in de Beekse cantorij. Beiden vinden dat zingen het geloof verdiept, verbindt, iets toevoegt. Zo blijft de parochie bij hun leven horen. ■

Yeps gezocht

Probeer ertoe te doen, ook al bent u met pensioen

Een kop uit een artikel in dagblad *Trouw* (12 september jl.) over YEP's, Young Elderly People. Fitte ouderen tussen 60 en 80 jaar. Sommigen willen door reizen, museumbezoek e.d. nog lang van het leven genieten.

Anderen wijden zich aan vrijwilligerswerk. Ook daarmee kun je gezond en gelukkig oud worden...

Als 'yep' kun je je ook inzetten voor het cultureel erfgoed in onze parochie. De Petruskerk en de Willibrorduskerk, de kerkhoven in onze dorpen, waar we onze overleden dierbaren bezoeken, het zijn stuk voor stuk monumenten in het groen, die bijdragen aan de sfeer in onze kernen.

Ze worden beheerd door de Norbertusparochie maar zijn in wezen van ons allemaal. Ook van u als niet kerkelijk meelevende of bij de kerk betrokken inwoner.

Het onderhoud rond de kerken en op de kerkhoven wordt verricht door vrijwilligers van de groenploegen. Dat zijn geen yeps meer. De meesten hebben 'de leeftijd der zeer sterken' (80+) bereikt. Enkelen zijn toe aan rust.

Zoekt u als yep - pre-yep mag natuurlijk ook - een zinvolle invulling van (een deel van) uw vrije tijd? Rini van den Meijdenberg (parochiebestuur) kan u vertellen wat het werk in een groenploeg inhoudt.

Contact: (013) 504 2195, of: r.meijdenberg@home.nl. ■

Wereldmissiemaand

Wereldmissiedag valt dit jaar op 20 oktober. Voor het eerst heeft de paus oktober uitgeroepen tot speciale missiemaand. De opdracht tot missionering komt van Jezus zelf: "Gaat uit over de hele wereld en verkondigt het evangelie aan heel de schepping." (Marcus 16,15).

De paus koos als thema 'Gedoopt en Gezonden'. Hij hoopt hiermee op een nieuw missionair elan in de Kerk: het in woord en daad getuigen van de liefde van God. Iedere gedoopte heeft als taak de Blijde Boodschap te verkondigen. Men hoeft daarvoor niet naar de andere kant van de wereld te trekken. Getuigen van God kan ook vlakbij, in je eigen omgeving, waar veel mensen de bevrijdende boodschap van Christus ook niet (meer) kennen.

De Nederlandse Bisschoppenconferentie vraagt aandacht voor de Wereldmissiemaand, o.a. via haar videokanaal, katholieklev.nl. Sinds het begin van de maand staat daar een serie video's online.

Eén ervan gaat over Mgr. Ron van den Hout, bisschop van bisdom Groningen-Leeuwarden en afkomstig uit Diessen. ■

Over opa en oma

Bij opa en oma
voelen we ons altijd welkom
worden we een beetje verwend
smullen we van wat extra lekkers
krijgen we veel aandacht
geven we veel knuffels en kusjes
is het altijd gezellig samen
genieten we van mooie momenten
Opa en oma, we horen bij elkaar ■

Een

van ons junior

Casper en oma Hilda

...over de bijzondere band tussen grootouders en kleinkinderen...

Casper de Beer Duijvestijn werd tien jaar geleden in Mexico geboren. Hij is in onze Petruskerk gedoopt en inmiddels woont het gezin in Vught. Wekelijks passen Hilda en Bob op hun kleinzoon.

Van generatie op generatie

Hilda heeft fijne herinneringen aan haar oma. Dagelijks ging ze bij haar op bezoek. Ze speelden piano en zongen. Buiten vermaakten ze zich met picknicken, in oude kleren ravotten en zichzelf vies maken. Oma vertelde daarbij altijd mooie verhalen.

Wanneer ze ooit boos was, moest Hilda van oma op haar knieën voor de haard weesgegroetjes bidden. Dan verdween de boosheid verbazingwekkend snel. Bij het weggaan gaf oma haar een kruisje op het voorhoofd en zei: "God zegene jou, God beware jou." Hilda geeft Casper en zijn ouders ook een kruisje, als ze weggaat. Een fijne jeugdherinnering van Hilda, die dochter, schoon- en kleinzoon ook waarderen.

Zorg voor mens en natuur

Hilda leerde van haar oma te zorgen voor de natuur en de mensen om haar heen. Een levensles die zij heeft doorgegeven aan haar (klein-)kinderen. Casper is dol op de natuur. Hij houdt van fietsen in de bossen, insecten zoeken en buitenspelen, maar vooral van hutten bouwen. In een holle boom voor zijn huis heeft hij zelfs een schatkamer. Alles wat hij vindt, wordt daar zorgvuldig bewaard. Als Casper bij opa en oma is, trekt hij er graag met hen op uit.

Alles Kidz

Zowel hier als thuis zoekt hij zwerfafval om op te ruimen. Voor zijn verjaardag heeft Casper van opa en oma drie kippen gekregen. Zijn grote trots.

Spelletjes en taarten

Casper wordt vrolijk van opa en oma en wil altijd weten hoe het met hen gaat. Hij spreekt niet met vriendjes af als ze komen oppassen. Een spelletje doen vindt hij dan gezelliger. Maar oma mag hem niet laten winnen, ze moet serieus spelen. Samen voetballen vindt Casper ook fijn. Nu oma ouder wordt, mag zij in de goal. Stiekem wordt Casper weleens verwend. Hij verwent opa en oma ook, met zelfgebakken taart.

Leren van elkaar

Hilda geniet van het oppassen. Het houdt haar jong. Ze vindt de kinderen van tegenwoordig erg wijs. Zo heeft Casper haar ingewijd in de geheimen van de mobiele telefoon. Casper hoeft van Hilda niet voor de haard weesgegroetjes te bidden maar ze leert hem wel met grenzen om te gaan, erover te praten als er iets is, en te zoeken naar oplossingen. Net als Hilda vroeger vindt Casper naar verhalen luisteren heerlijk: "Oma, vertel nog eens van vroeger." Vooral verhalen waaruit haar onhandigheid blijkt, vindt hij grappig. Casper schrijft ook zelfverzonnen verhalen. Hilda herkent zichzelf erin. ■

Rebus

+ O

- N

- P

- K

+ A

H = V

+ EL

D = S

Zie pagina 6 voor de oplossing.

Opa, de kok

Woensdagmiddag twee uur, opa is niet thuis. Stijn begrijpt het niet, opa is altijd thuis. Om drie uur nog geen opa. Waar kan hij zijn? Om vier uur hoort Stijn eindelijk iemand in de tuin. "Hoi opa, waar was je?" "Dat raad je nooit. Ik heb iets gedaan wat ik nog nooit gedaan heb en waar ik een gruwelijke hekel aan had." "Wat dan?" Opa gaat op de tuinbank zitten, Stijn schuift tegen hem aan.

"Ik weet best dat oma nooit meer terugkomt, en toch zit ik thuis maar op haar te wachten. Dat maakt me zo verdrietig. Ik ben het beu door het raam te staren tot er op de tuintafel een roodborstje met zijn kopje schuin terugkijkt. Of de uren af te tellen tot jij uit school komt. Vanmorgen besloot ik: dat moet afgelopen zijn. Ik heb mij opgegeven bij de ouderenzorg. Lies zei dat ik meteen kon komen. Ik dacht: gezellig! Maar nee, ze gaf mij een schort en een koksmuts. In paniek vroeg ik: 'Wat moet ik daarmee? Ik heb nog nooit een koksmuts opgehad. Ik heb een hekel aan koken.' Lies zei: 'Hoe kun je een hekel hebben aan iets wat je nooit gedaan hebt? Hier,' en ze

gaf mij een aardappelschiller, 'dat wordt dan je eerste keer. Jij wordt een goede kok, dat zie ik nu al.' Ik kreeg de kans niet om te vragen hoe ze dat kon zien, want ze zette een grote emmer met aardappelen op tafel.

Die moest ik schillen. Maar nu komt het leukste: elke geschilde aardappel mocht ik in een pan water gooien. Ze deed mee. Onze gezichten werden kletsnat en een lol dat we hadden, als zo'n aardappel met een grote plof het water in dook. Daarna maakten we fruitsalade. Verrukkelijk. Alles superlekker! Thuis duurt elke minuut een uur, maar tijdens het koken vloog de tijd weg. Lies zegt dat ik na haar de beste kok ben.

Om dat te blijven moet ik oefenen. Vrijdag ga ik je ouders verrassen. Als ze moe thuiskomen, staat het eten klaar. Voor jou heb ik ook een koksmuts." "Oké," zegt Stijn, "maar dan wil ik de aardappelen in het water gooien, opa kok." Opa ziet het voor zich: hoe hoger je gooit, hoe natter je gezicht wordt. Dat zal hij Stijn leren. Hij moet er nu al om lachen. ■

Jong en oud in De Boekenhoek

"Ah, daar heb je de hulptroepen", zegt mevrouw Van Bijsterveldt, 90+. Ze wijst naar Loes en Yente uit groep 8 van de Willibrordusschool. Vandaag mogen zij helpen in De Boekenhoek, de bieb voor 55+'ers in Diessen. Die komen voor de boeken maar ook voor een praatje met leeftijdgenoten of met de vrijwilligsters.

En ze ontmoeten er kinderen zoals Loes en Yente. Elke donderdagmiddag komen jong en oud elkaar hier tegen. Van peuters tot 90+'ers...

Loes en Yente zetten de boeken terug in de kast. Ze mogen ook iets te drinken inschenken. Jammer dat de leden vandaag niet zo'n zin in koffie en thee hebben. Het is ook niet zo druk. Dat komt vast door het mooie weer. Een volgende keer hebben ze vast meer geluk...

In deze bieb zijn nog andere gezellige dingen voor jong en oud. Met Sinterklaas bakken peuters pepernoten. Groep 5/6 maakt samen met de senioren gedichten. Of kerstkaarten, met een persoonlijke wens voor iemand die ze kennen. Andere kinderen treden op tijdens de ledenmiddag van de 55+'ers. Ze voeren een ruige dans op of spelen iets op een muziekinstrument. De leden genieten en moedigen de kinderen aan. Zo hebben jong en oud samen veel plezier en komen ze dichterbij elkaar...

In De Boekenhoek kun je ook je eigen opa of oma tegenkomen. Dat geluk heeft Yente niet want haar grootouders wonen niet in Diessen... ■

Allerzielen, 2 november

Naar: Opa, Marco Borsato

Opa en ik liepen vaak zonder wat te zeggen lange einden heel gezellig op het strand en dan keek ik om en zag mijn kleine voeten naast mijn opa's grote stappen in het zand

Maar nu loop ik in mijn eentje want m'n opa loopt niet mee En ik breng m'n kleine tranen naar die hele grote zee

Duizend golven spoelden over opa's stappen 't zijn alleen mijn eigen voeten die daar staan Maar ik ken nog zijn verhalen en zijn grappen en ik weet nog wat ik met hem heb gedaan

En zo is opa toch een beetje blijven leven hij blijft gewoon mijn opa voor altijd. ■

Een

van ons

Harrie Wijnhoven

Tijdens een vakantie in Frankrijk in 2015 bleek bij het beklimmen van de weg naar de Mont Saint-Michel dat er meer aan de hand was dan de rug- en knieklachten waarvoor Harrie al een tijd onder behandeling was van de fysiotherapeut. Toen hij weer thuis was, verwees de huisarts hem meteen door naar de specialist. Na onderzoek werd de ziekte MS vastgesteld. Dat zette Harries hele leven en dat van het gezin op zijn kop.

Denken vanuit mogelijkheden

Na 30 jaar naar volle tevredenheid bij Bavaria gewerkt te hebben, werd hij op 1 april 2018 officieel arbeidsongeschikt verklaard. Samen met Monique, zijn vrouw, nam hij zich voor er een jaar voor te nemen om alles op een rijtje te zetten. Hun doel was een nieuwe balans in zijn leven te vinden, denkend vanuit de mogelijkheden die hij nog had. Maar ook met in het achterhoofd het besef, dat het heel moeilijk te voorspellen was hoe de ziekte zich zou ontwikkelen. Hij moest zich erop voorbereiden zijn levenswijze regelmatig aan te passen aan het verloop van het proces. Harrie besepte dat het een onvoorspelbaar proces van vallen en opstaan zou worden.

“Het belangrijkste is dat je dan je gevoel van eigenwaarde behoudt”, aldus Harrie. “Ook moet je niet te trots zijn daar waar nodig hulp te aanvaarden.”

Voldoening

Al snel wist Harrie dat hij de meeste vreugde uit het leven kon halen door anderen te helpen. Wetend dat je zo toch ook waardevol voor de ander kunt zijn.

Een middag in de week heeft hij een oppaskind van acht jaar. “Ondanks je beperking kun je op zo’n middag toch volop aandacht besteden aan een kind. Je kunt je dan volledig richten op haar.”

Een neef van Harrie, 54 jaar oud en door zuurstofgebrek bij de geboorte zwaar gehandicapt, moet bij alles geholpen worden. De verzorging in het verpleegtehuis is prima, maar er is weinig tijd voor sociale contacten. Verstandelijk mankeert hij niets, maar communiceren gaat moeilijk en vaak via een spraakcomputer. Om tegemoet te komen aan de behoefte aan gezelligheid en sociale contacten van zijn neef bezoekt Harrie hem regelmatig en onderneemt ook dingen met hem.

Hij gaat er met hem op uit en samen pikken ze dan wel eens een terrasje. Harrie merkt dat zijn neef opbloeit. Dat geeft veel voldoening.

Een valkuil is, dat Harrie soms te veel hooi op zijn vork neemt, waardoor hij op het eind van de middag al totaal ‘afgebrand’ is. Hij moet dus leren goed naar zijn lichaam te luisteren.

Inzet voor de parochie

Harrie is samen met Monique heel actief geweest in onze parochie. Als lid van het jongerenpastoraat en Luciani hebben ze zich vol overtuiging ingezet voor onze geloofsgemeenschap. Harrie ging het steeds meer moeite kosten en daardoor moest hij ermee stoppen. Ondanks alles blijft hij heel positief. Hij vindt voldoening in wat hij voor de ander kan betekenen. Actief blijven in de samenleving geeft hem de sterke innerlijke kracht waarmee hij ook tegenslagen kan overwinnen. ■

Activiteiten in oecumenisch verband

Vrouw en geloof

De gespreksgroep *Vrouw en geloof* kijkt naar Bijbelverhalen met de ogen van nu. Het thema in het seizoen 2019 - 2020 is ‘Moeders in de Bijbel’.

- Tijdstip: woensdag, 9.30 - 11.30 uur. Koffie vanaf 9.15 uur.
- Plaats: het Open Huis, Vrijthof Hilvarenbeek
- Data: 16 en 30 oktober, 13 en 27 november, 8 en 22 januari, 5 en 19 februari (lunch op 19 februari)
- Contact: Jacqueline de Wit, 06-16084720 / jwit1@caiway.nl

Open gesprekskring

Onderwerp van gesprek in het seizoen 2019 - 2020 is het boek van Tomás Halík, *Raak de wonden aan*.

- Tijdstip: dinsdag, 20.00 - 22.00 uur.
- Plaats: het Open Huis, Vrijthof, Hilvarenbeek
- Data: 1 oktober, 12 november, 17 december, 21 januari, 3 maart, 21 april en 19 mei
- Contact: Alice Otte, alice-achil87@planet.nl

Voor meer informatie over deze gespreksgroepen zie de website bij Bezinning, Gesprekskringen.

Adventsmeditaties

Wij nodigen u van harte uit op woensdag 4, 11 en 18 december om 19.30 uur in de Andreaskerk om samen te bidden, te luisteren en stil te worden op weg naar Kerstmis. ■

Allerzielen, 2 november

Piet van Midden, Sara is gestorven (*Genesis 23*)

Daar lig je.

Je bent zo anders,

Zo ver weg.

Je gezicht

zo bevroren

nu je niet meer ademt,

onhoorbaar bij mij wegtrekt,

verkleumt onder mijn handen,

ontglipt aan mijn liefde.

Je bent er

en je bent er niet.

Je houdt me vast,

Ik trek me los van jou.

Ik bid

voor jou

dat je een goed heenkomen vindt

in Gods wereld.

Uit: Met eigen woorden *Teksten die je lief zijn*

Dat wij hen blijven noemen

Dat wij hen blijven noemen,
naam voor naam.

En dat gemis

geen leegte is,

maar een blijvende herinnering

die als een sterrenhemel

boven ons blijft schijnen

Kris Gelaude

In onze parochie**Gedoopt**

- **Puck Susijn**

* 7 februari 2019, ♠ 9 juni 2019

dochter van Paul Susijn en Anouk Gielen

- **Maikel junior Groffen**

* 14 mei 2019, ♠ 4 augustus 2019

zoon van Maikel en Tamara Groffen-Rombouts

- **Finn Verhoeven**

* 25 maart 2019, ♠ 1 september 2019

zoon van Erik Verhoeven en Wendy Norbart

- **Saar van Drunen**

* 6 juli 2018, ♠ 1 september 2019

dochter van Bas en Marlous van Drunen-
van Meerendonk

- **Imke Stads**

* 4 juli 2019, ♠ 6 oktober 2019

dochter van Martijn en Stefanie Stads-Keller

Doopdata in de Willibrorduskerk

Zondag 10 november, 1 december, 5 januari

Doopdata in de Petruskerk

Zondag 3 november, 8 december, 12 januari

Van harte proficiat**Getrouwd zijn**

- Hans de Laat en Marloes van de Ven
6 september in de Willibrorduskerk

Het gouden huwelijksfeestfeest hebben gevierd

- Jan en Corry Nooijens-van Vechel
27 september in de Willibrorduskerk

Gelovig afscheid

- Theo Remmerswaal, † 16 mei, 85 jaar
- Koos Janssen, † 21 mei, 88 jaar
- Henk van Beurden, † 31 mei, 75 jaar
- Chris van den Aker, † 22 juni, 86 jaar
- Annie Hoosemans, † 25 juni, 86 jaar
- Sjef Deelen, † 6 juli, 84 jaar
- Gerrit Kapteijns, † 8 juli, 85 jaar
- Kees van Gool, † 18 juli, 79 jaar
- Cor van Trier-Bosmans, † 19 augustus, 94 jaar
- Rie van Kessel-Meijer, † 20 augustus, 94 jaar
- Harrie van Korven, † 1 september, 86 jaar
- Toos Wijten-van Dijck, † 5 september, 82 jaar

Voor uw agenda**Hubertusmis in de Willibrorduskerk**

zondag 27 oktober, 9.30 uur, met de Kempische Jachthoorn Groep. Na de mis worden 'Hubkes', Hubertusbroodjes, uitgedeeld. Bij de kiosk is koffie of thee. Daar zal de jachthoorngroep nog enkele nummers ten gehore brengen.

Vormselviering met Mgr. Mutsaers

vrijdag 29 november, 19.00 uur in de Willibrorduskerk

Oplossing rebus pagina 3

Opa

en

oma

vertel

eens

Colofon

Dit is een uitgave van de R.K. Parochie H. Norbertus. Zij verschijnt enkele malen per jaar in Baarschot, Biest-Houtakker, Diessen, Esbeek, Haghorst en Hilvarenbeek.

Contact: Heuvelstraat 1, 5087 AA Diessen

E: info@h-norbertus.nl (algemeen); pastoor@h-norbertus.nl

I: www.h-norbertus.nl

Redactie: Jan van Beurden, Jan Craninckx, Hilda Duijvestijn, Louis de Groot, Alice Otte, Ad Tuijelaars, Ad Vugs en Jacqueline de Wit.

© Het overnemen van teksten en foto's, alsook het (ten dele) kopiëren van bepaalde onderdelen en applicaties, zonder schriftelijke toestemming van het parochiebestuur is verboden.

